יביא עדים שנטרפה באונס –

He should bring witnesses that it was killed by an unpreventable accident

Overview

The תורה writes the דין of a שומר שומר that he is חייב for (ואבידה) and פטור מטור from אונסין. The פסוקים read as follows:

טַ כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה ישבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם יא ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו יב אם טרף יטרף יבאהו עד הטרפה לא ישלם.

The ש"ש does not have to pay if he can prove that it was an פסוק יב as in פסוק יב (which is also indicated in our ברייתא, cited by this חוספות) or if he takes an oath that it was an אונס as in פסוק י'. There are limitations as to when the ש"ש can be exempt from paying by (merely) taking an oath, and not providing witnesses. שונס will clarify the position of our ברייתא with regards to this matter.

- אין רואה בפרק האומנין (בבא מציעא פג,א.) אין רואה ואיסי דורש בפרק האומנין

And איסי who interprets the words אין רואה (there is no seer; there are no who saw what happened), to mean -

- הא יש רואה יביא עדים שנטרפה ופטור

That if there was a עדים (if עדים frequent the alleged place of the accident), the שומר should bring witnesses that it was killed² and only then will he be ברייתא; is not in conflict with our 3, but rather -

דמשמעות דורשין איכא בינייהו:

The difference between איסי and our ברייתא is (merely) the inference of the interpretation. איסי is of the opinion that the פסוק of אין רואה lends itself easier to be interpreted that if עדים then עדים are required; while the תנא prefers to derive this same ruling from the פסוק סרך יביאהו עד סרף ישרף ישרף ישרף.

Summary

1

ם משפטים] שמות ". This מסוק as well as the (כב,יב) עד יטרף יטרף יטרף מח are both written in the פרשה מרשה מרף מטרף שמר שמר שמר שמר שמר שמר.

 $^{^2}$ If the place, where the "ש" claimed the accident took place, is frequented by people and it is assumed that people saw the incident, then the "ש" is not believed with a שבועה that it was an אונס, but rather he must provide עדים that indeed it was an אונס.

³ Our ברייתא merely mentions that if the ש"ש brings עדים שנטרפה, he is פטור; it does not say that he is not believed with a ברייתא if we presume that עדים saw it. One may assume that איסי and our ברייתא are in dispute in this matter. תוספות negates this assumption. See following footnote # 4.

⁴ It is difficult to assume that our ברייתא is merely teaching us that if he brings פטור he is פטור he is פטור footnote # 3); for that is obvious (since he is פטור even if he only swears that it was גאנסו, then certainly he will be שטור if there are מנאנסו . [See however, 'Thinking it over'.] We must rather assume that our concurs with איסי, and the תורה is teaching us that if there is an עדים, then he must bring the שבועה will not suffice.

Our עדים and איסי concur that if there were עדים, the ש"ש is not believed with a עדים, but must rather bring the עדים.

Thinking it over

One of the שבועות of a (שכר) שומר is 5 ד שלחתי בה ידל; for if he was פקדון, then even if it was נאנס later, the שומר is still חייב. It is possible that our חייב is teaching us that if the ש"ש bought ברייתא he is ברייתא (even) from the שבועה of שבועה be certain that our תוספות be certain that our שבועה be that our ברייתא שלחתי בה יד be wert in that he is always נאמן בשבועה פטור משבועה is that he is always יביאה עד משבועה שלא שלחתי בה יד is that he is always פטור משבועה שלא "צישלחתי בה יד is that he is יביאה עד אלחתי בה יד יד

_

⁵ This means that he did not use the פקדון for his own benefit.

⁶ Without the פסוק (or עדים (or ברייתא), we may have thought that even if there are עדים שנאנסו, he is still required to swear עדים שנאנסו, this is the חידוש of this פסוך (as interpreted by our ברייתא), that he is פטור משבועה.

⁷ Others explain that the reason he is פטור from the שבועה שלא שלחתי בה יד is because this שבועה is only a is that he was not אנלגול שבועה. Therefore since in this case there is no need for the עדים שנאנסו, for there are עדים שנאנסו, therefore there is no גלגול שבועה. אמ"ה See אמ"ה אמ"ה.